

kun angaaer nogle enkelte Lærereinders Ansættelse. Jeg vil henholde mig til, hvad der er yttret af enkelte Talere, ogsaa af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen), i denne Henseende. Jeg kunde forstaae det, dersom de Herrer, som have stillet det Forslag op, eller Ordføreren for dem havde stillet Forslag om, at overhovedet skulde ingen Lærer fast ansættes herefter, og overhovedet skulde ingen Lærer herefter have Pensionberettigelse. Da var der Mening i Forslaget, og da vilde det vist neppe komme til at mangle min Stemme, naar vi fik den Sag forberedt ordentlig; men dette er hverken Jugl eller Fisk; det har i det Hele taget Ingenting at bethyde. Vilde man stille Lærerne med Hensyn til deres Lønning saaledes, at de kun fik en vis bestemt Deel, naar de kaldtes til et vist, bestemt Embede, og forøvrigt Lønningstillæg, kun som de arbejdede til, saa kunde jeg ogsaa gaae ind paa den Forandring; men det skulde have en noget mere omfattende Charakter, forinden jeg kunde give det min Stemme. Den høitærede Ministers Forslag til § 3 (Nr. 12) forekommer mig med Hensyn til dets første Deel at være overflødig. Den høitagtede Minister vil have indsat Ordene: „dog kan Lønnen efter Forslag af Communalbestyrelsen nedsættes med $\frac{1}{3}$ “; men dette behøver man ikke at fastsætte i nogen ny Lov, thi det have vi allerede i den gamle. Loven af 1856 siger nemlig: „Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet kan, naar Communens oconomiske Forsatning gjør det fornødent, nedsætte de ovenfor fastsatte Lønninger“; altsaa kan Ministeriet paa Communalbestyrelsens Andragende nedsætte de efter § 13 foreslaaede Lønninger, og det er Noget, som ikke sjældent skeer. Der gives Lærere, hvis Løn er nedsat med $\frac{1}{3}$ efter Ministerens Bestemmelse. Det forekommer mig altsaa at være overflødig i denne Lov at vedtage Noget, som Ministeriet allerede har Tilladelse til. Skulle vi hde Communalbestyrelsen nogen Frihed i saa Henseende, forekommer det mig, at vi bør beholde den Form, hvori det vedtoges ved 2den Behandling. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg altsaa erklærer at ville stemme for Ændringsforslagene af Udvalget til § 3

(Nr. 9) og til § 4 (Nr. 13 og 14), men forøvrigt mod de andre.

N. C. Hansen: Jeg kan i flere Ting være enig med den ærede Ordfører. Jeg er saaledes enig med ham i, at den Række Ændringsforslag, som jeg i Forening med 14 andre Medlemmer har stillet, er et Skridt ind paa en ny Bane, hvad Ansættelse i Lærerstanden angaaer. Jeg kan imidlertid, ligesom det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen), ikke see Andet end, at selv om denne Række Ændringsforslag forkastes, vilde der alligevel i ikke-faa Henseender komme noget Nyt ind ved denne Lov. Vi komme saaledes ind paa noget aldeles Nyt, idet f. Ex. Examen er strøgen som Betingelse for Ansættelse. Den ærede Ordfører kaldte det et Fremskridt, og jeg skal gjerne indrømme, at det er et Fremskridt, at det Examenstempel, der hidtil har gjort sig gjældende ved saamange Ansættelser, kommer til at udgaae ved Ansættelser som disse. Jeg vil ogsaa kalde dette et Fremskridt, men det er dog altid noget Nyt, og selve Ansættelsen af Lærereinder paa Landet, hvor de hidtil ikke have været ansatte, er jo ogsaa et nyt Princip, som ikke tidligere har fundet Sted. Jeg kan derfor ikke see Andet, end at vi, naar vi have begyndt med noget Nyt, da ogsaa godt kunne tage det med, som er opstillet i vore Forslag. Endvidere er jeg enig med den ærede Ordfører deri, at disse Ændringsforslag ville kunne berede Lovforslaget Banefuligheder, idet den høitærede Minister ikke vil gaae ind paa Sagen, men det forekommer mig rigtignot, at skulle vi her oprette en tildeels ny Klasse Embeder, saa maatte man maaskee snarere ønske, at Loven slet ikke udkom. Jeg betragter ganske vist Loven, som den foreligger, som et Fremskridt, men dette Fremskridt forekommer mig at være saa lille, at jeg mener, at vi ikke ved dette Forslag skulle gaae hen og slaae en ny Række Embeder fast. Jeg troer, at selve den Omstændighed, at dette Lovforslag ikke kunde blive til Lov uden med Vedtagelse af de Ændringsforslag, som gaae i den her anførte Retning, vilde være et Fingerpeg for den høitærede Mi-